

Årstidens glæder og forbandelser

jul 31, 2021 | Carlsens Klumme

Jan Carlsen

DBU Diplominstruktør og medlem af DBUs lovgruppe samt klummeskribent

31-07-2021

Vi er kommet godt igang med Superligaen igen, og efter to runder kan man i hvert fald konstatere to ting: alle synes at kunne slå alle eller som minimum at stjæle points fra hinanden. Det lyder som en ideal-sæson (i hvert fald når man ikke lige er dedikeret fan af det ene eller andet hold), og der har ikke været dommerkendelser, der har trukket unødigt fokus. Det gælder også holdet i VAR-vognen, hvor det er tydeligt, at en intensiv træningsdag før sæsonen har haft sin virkning. Vi har det nok allesammen sådan, også i alle livets andre forhold, at man efter en ferie lige skal i gear igen. Og det gear skulle nødig ligge i første runde af en

gældende turnering, for så har vi balladen allerede fra start, og sådan noget har det med at eskalere mediemæssigt, så fokus også bliver flyttet de næste runder.

Men manglen på kontroversielle situationer betyder så også, at jeg i denne uge tager et par af de mere bløde emner op – men ikke desto mindre emner, som er ekstremt vigtige. Og hvis nogen mener, at de har læst noget tilsvarende før, er det uden tvivl rigtigt – for her taler vi om noget virkelig sæsonbestemt. De mere hardcore-lovting må vente, til der dukker noget op. Men det skal nok komme, efterhånden som vores hjemlige turnering skrider frem, og Champions League tæppebomber os med kampe.

Et emne, som i den grad hører sommeren til, er spørgsmålet om uvejr og kampafvikling. Fodboldloven siger direkte, at dommeren ikke må tage nogen som helst chancer, når der er tordenvejr i luften, for så taler vi om spillernes liv og helbred. Vi havde i weekenden situationen, hvor kampen mellem Esbjerg og Vendsyssel i 1. division måtte afbrydes og senere aflyses efter 1. halvleg, fordi der rumsterede et tordenvejr i det fjerne. Torden og lyn er meget lumske fætre. Mange vil huske Richter-episoden på Hvidovre Stadion for snart en god del år siden. Hvidovre Stadion er forsynet med fire lysmaster og til overflod en lynafleder, men alligevel valgte lynet at slå ned i en spiller, som på ingen måde var det højeste punkt. Så man skal ikke lege med naturen. Det ekstra lumske den dag var, at lynet bare kom uden noget forudgående varsel overhovedet.

Så da dommeren i Esbjerg hører rumlen i det fjerne, vælger han helt efter bogen at udsætte starten på 2. halvleg – og det blev den så i flere omgange, inden man til sidst opgav at komme igennem. Indledningsvis ikke til fuld forståelse for holdene, for man havde jo hverken hørt torden eller set lyn – men så kom de ellers, og alle var enige om, at det var den korrekte beslutning. Kampen færdigspilles så tirsdag – efter at jeg har skrevet denne klumme – og det er yderst prisværdigt, at begge klubber har været med på en hurtig afvikling, så spillerunden er intakt. Jeg har været med længe nok til at huske den berygtede romerlyskamp mellem AaB og Brøndby i 1995. Den blev først færdigspillet flere måneder efter, og vi måtte med fodboldloven i hånden skrive side op og side ned om betingelserne for afviklingen af kampen: hvilke spillere måtte deltage, hvordan var det med tildelte advarsler, hvilken banehalvdel skulle holdet forsvare osv. osv. Spillere var blevet solgt eller var stoppet i mellemtiden, og det var et herligt rod. Det var totalt ukendt land for alle – også Disciplinærinstansen – men denne gang er der absolut ingen slinger i valsen.

Reglerne om tordenvejr og afbrydelse gælder i alle kampe, også breddekampe, og jeg ved, at lokalunionerne gør en stor indsats for at få budskabet helt ud i krogene. Ingen har behov for flere lynnedslag i eller omkring spillere. Et af de spørgsmål, som jeg oftest bliver stillet, er hvor længe man så kan udsætte kampen. Og det er der intet andet svar på end sund fornuft. På et eller andet tidspunkt bliver det selvfølgelig for meget, for spillerne skal jo varme op igen, før de kan fortsætte, der kan være transportmuligheder, der betinger et eller andet tidspunkt, og der kan være mange andre ting. Dommerens fornemste opgave

er at få kampen afviklet, men der skal være rimelighed i det hele. I det konkrete tilfælde i Esbjerg havde sikkerhedschefen været i kontakt med vejrcenteret i Karup, som fortalte, at situationen kunne være timer endnu, og at tingene kunne ske i helt uforudsigelige ryk. Så er der ikke andet at gøre end at aflyse permanent. Jeg har kun prøvet det en enkelt gang selv, i en kamp i Litauen, hvor vi kom igang igen efter 73 minutter og et kortvarigt tordenvejt, men til gengæld et skybrud, der havde sat alting under vand. Tingene er selvfølgelig logistisk anderledes, når det handler om hold fra udlandet, og så lang vej er der trods alt heller ikke fra Esbjerg til Hjørring, men alligevel ros til klubberne for at få aftalt en hurtig genoptagelse.

På det mindre dramatiske plan mødte vi en herlig lovteoretisk situation i kampen i første runde mellem FC Midtjylland og OB. En OB'er sparker til bolden, den rammer dommeren og går ud til indkast, hvorefter indkastet går til OB. Og det er stort set det eneste, der ikke kan blive resultatet. Der kom jo for et par år siden nogle regelændringer om, hvad der skulle ske, hvis bolden ramte dommeren, og der derved enten opstod en scoring eller en scoringsmulighed – eller bolden bare derved endte hos det modsatte hold. Så skulle bolden falde (i modsætning til tidligere tider, hvor dommeren bare var den berømte knold på banen, hvilket gav nogle ret groteske situationer fra tid til anden, f.eks. en dommerscoring i den hollandske 3. division). Men disse særregler har som betingelse, at bolden forbliver i spil, og det gør den jo ikke her, da den går ud til indkast. Så er dommeren stadig en knold på banen, og da OB har rørt bolden sidst, er det rettelig Midtjylland, der skal have indkastet. Ingen som helst praktisk betydning, men en fin pointe til vinterens teori.

Når disse linjer læses, er jeg vej hjem fra Rumænien og en Conference League-kamp mellem et rumænsk og albansk hold. Jeg har heldigvis fået nogle manerlige flytider hjem med et sent eftermiddagsfly, for kampen spilles tre / tre en halv times kørsel fra Bukarest og er en af de absolut sidste kampe, der afvikles i runden (kl. 21.30). Det sidste er nu en god ting, eftersom vejrudsigten siger omkring 40 grader, og så er det en drøm (eller snarere et mareridt) at optræde i fuld uniform med jakke, slips og det hele. Det er værre for dommerne, som skal flyve kl. syv morgen, og så kan man regne baglæns: check-in en time før, tre en halv times kørsel – og en kamp, der på grund af et snævert 1-0 resultat i den første kamp kan risikere at være slut over midnat (hvorefter der skal spises middag, laves debriefing osv.). Det er tæt på, at man kunne ønske sig en liggevogn til dem i stedet for den obligatoriske store bil.

I det hele taget er det med flytider kompliceret, jo længere østpå man kommer. F.eks. det østlige Rusland, Azerbadjan, Armenien og Georgien (for slet ikke at tale om Kazakhstan) giver næsten uvægerlig natfly på virkelig obskure tidspunkter. Jeg har prøvet i Kazakhstan at køre direkte fra kampen til flyet – og i Moldova at have halvanden time fra ankomst til hotellet efter kampen, til jeg skulle afsted igen. Guide og chauffør lagde sig til at sove på sofaer i lobbyen, mens jeg gik på værelset og ikke turde lægge mig ned, men til gengæld af skræk for at misse flyet så en eller anden amerikansk C-Western synkroniseret på det lokale sprog. Nogle mennesker er fremragende til at sove i fly – det er jeg ikke.

Dette er bestemt ikke skrevet for at pive, for det er vidunderlige opgaver, som bringer én steder hen, man aldrig selv havde tænkt på, og det er formidabelt at få lov til at se dommere på vej fremefter (af årets EM-dommere tror jeg, at jeg gennem årene har set en 10-12 stykker på deres vej mod stjernerne) – men det er altså ikke bare en dans på roser og et liv i luksus.

Lad os håbe, at vi får en lige så spændende Superliga som sidste år, lad os glæde os over, at tilskuerne er ved at finde deres vej tilbage til stadions, for det giver altså en helt anden atmosfære, og ikke mindst lad os håbe på, at de danske hold gør det anstændigt i de europæiske turneringer, så vi kan få skrabet nogle koefficientpoint sammen. Det vil i den grad gavne dansk fodbold – og som en afledt effekt også de danske dommere.

© Dansk Fodbolddommer Union